

101
INSTITUT SOCIOLOGIQUE UKRAINIEN

Etudes et documents relatifs à l'histoire de la révolution ukrainienne de 1917-1920. Vol. IV, par P. Chrystiuk.

УКРАЇНСЬКА РЕВОЛЮЦІЯ

Розвідки і матеріяли. Книга четверта.

ПАВЛО ХРИСТЮК

ЗАМІТКИ І МАТЕРІЯЛИ

до

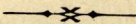
історії української революції.

1917—1920 рр.

Том IV.

1922.

незалежність Української Республіки допоможе їй розв'язати всі свої проблеми соціального і національного життя і розірвати ті пута економічного визиску, які накладені на неї з Півночі, яка до того ж і зараз не може одмовитись од використання цих пут. Отже, вступаючи в епоху соціальної революції, високопідносимо своє гасло: Хай живе незалежна Українська Соціалістична Республіка!⁴ („Робітнича Газета“, орган Центр. Комітету УСДРП, No 430, 7. січня 1919 р., стаття: „Самостійна Україна в епоху соціальної революції“).

ЗМІСТ:

Розділ I.

Стор.

Диктатура працюючих чи буржуазна демократія?

1. Революція переступає межі, визначені їй Українським Національним Союзом. — 2. Невдала спроба Директорії не відстати від розвитку революції (Деклярація Директорії). — 3. Революційна Деклярація і контрреволюційна дійсність („Піддеклярація“ Директорії й сформування Кабінета Міністрів). — 4. Контрреволюційна діяльність агентів директоріанської влади (боротьба з пролетаріатом; єврейські погроми). — 5. Директорія, Антанта й Східна Росія . . . . . 3—31

Розділ II.

Курс на парламентарний демократизм і світову буржуазію.

(Розрив Директорії з революційним селянством і робітництвом).

6. Війна з Східною Росією. — 7. Випрохування „техничної“ допомоги в Антанти. — 8. Розрив Директорії з революційним селянством і робітництвом. 9. Трудовий Конгрес — похорон трудового принципу . . . . . 31—68

Розділ III.

Розвиток внутрішньої (української) горожанської війни.

10. Організація Української Соц.-Демократичної Робітничої Партії незалежних. — 11. Українська Партія Соц.-Революц. (центральної течії) стає на ґрунт соціалістичної революції й приймає радянську форму влади. — 12. Оружна боротьба українського революційного селянства та робітництва проти Директорії. — 13. Військові успіхи Тимчасового Робітничо-Селянського Уряду. — 14. Спроби українських лівих соціалістів стати до співробітництва з Тимчасовим Р.-С. Урядом . . . . . 69—90

Розділ IV.

На революційних майданцях.

15. Криза „верховної влади“ й кабінету Міністрів. — УНР в антантаських обіймах. — 16. Спроби порвати з реакційним курсом політики Директорії й зліквідувати Директорію. — 17. Утворення нового соціалістичного Кабінету Міністрів. Повстання проти нього Української буржуазії. Втрата директоріанською владою території . . . . . 91—128

Розділ V.

Останнє зусилля організувати й оборонити УНР.

18. Робітничо-селянський уряд України губить ґрунт під ногами. — 19. „Згода“ правительства Директорії з повстанцями. — 20. Робота української „сборної“ буржуазії. — 21. Фінал згоди з повстанцями (Арешт повстанського штабу, незалежників та есерів і вбивство с.-р. Я. Діаченка). — 22. Суперечки між УНСР і УСДРП про „форму влади“ й реакційна дійсність. — 23. Загострення відносин з галицькою Диктатурою. — 24. Відносини з єврейським суспільством (боротьба з громадами) . . . . . 129—170
- Додатки до тексту . . . . . 171—192